

NEPÁLSKÁ SVATBA – PŘEDEM VELMI DOBŘE PROPOČÍTANÁ

Několikadenní oslavy probíhají velmi živě, ať už v hinduistickém či buddhistickém stylu. Nepál je multináboženský a mnohonárodnostní stát, což má vliv na množství svatebních zvyků. Stále přetrvává příprava svatby rodiči, kteří využívají pomoc astrologů. Ti podle lunárního kalendáře stanoví nadějně datum, protože svatba se může konat jenom v určitých obdobích. Otec a děd se pak vypraví do domu vyhlídnuté nevěsty žádat o její ruku, nesou s sebou dary jako alkohol, různé potraviny apod. V horských oblastech dokonce přetrvává tradice bratské polyandrie, tzn., že dva bratři si vezmou společnou ženu.

MAĎARSKO – ŽENA PŘEVZALA MANŽELOVO JMÉNO

Ještě před 20 lety bylo v Maďarsku zcela obvyklé, že žena po svatbě převzala manželovo jméno. Možná si říkáte, co je na tom tak divného, vždyť to dělají i Češky a další národy. Záměrně však píší jméno, nikoli příjmení. Např. slečna jménem Tóth Katalin se po svatbě s mužem jménem Varga István, jmenovala Varga Istvánné. Koncovka né znamená „manželka (někoho)“. V současnosti je ale již vše jinak. Na velké popularitě získala možnost převzít manželovo příjmení (bez ně) a připojit ho prostě ke svému dívčímu příjmení.

SLOVENSKO – PŮLNOČNÍ TANEC

Společný půlnoční tanec snad nechybí na žádné slovenské svatbě. Manželé těsně po půlnoci tančí se svatebčany, kteří si za tanec s nimi platí. Novomanželé si tak vytaňčí peníze a protože je tanec poměrně dlouhý, připomene jim to, že se v životě celkem zapotí.

SKOTSKO – ČERNĚNÍ ŽENICHA A NEVĚSTY

V některých částech Skotska je takto očerněn ženich, jinde to bývá nevěsta. Kamarádi si zkrátka na jednoho z nich počíhají a od hlavy až k patě ho očerní nechutnou směsí ze sazí, melasy, vajec, peří a podobně. Takto vyzdobený ženich nebo zkrášlená nevěsta se pak ukazují ve všech okolních hospodách, popř. prochází vesnicí, za velkého halasu svých přátel, notně povzbuzených skotským pivem.

IRSKO – POZOR NA ZLÉ VÍLY A SUDIČKY V ZELENÉM!

Není radno chodit na irskou svatbu v zelených šatech, budete tak označeni za zlé sudičky, nepřející novomanželům jejich štěstí. Tradičně založená irská nevěsta si asi příliš neužije tance. Pokud totiž během celé svatby zvedne nohy ze země, riskuje tím únos, neboť všude kolem číhají zlé víly, snažící se ji uloupit ženichovi.

SVATBA V ČÍNĚ VE ZNAMENÍ OHNĚ A ČERVENÉ BARVY

Ve svatební den musí mít nevěsta podle starých zvyků připraveny troje až sedmery šaty. Jedny z nich jsou zpravidla tradiční čínské „qipao“, které mají červenou barvu a oblékají se během svatební hostiny. Na znamení příchodu ženicha se zapalují prskavky, které mají od snoubenců odehnat vše zlé. Oblíbené jsou také dlouhé a bohaté ohňostroje.

ŠVÉDSKO – HROMADNÉ LÍBÁNÍ

Ve Švédsku mají na svatební hostině všichni přítomní pánové právo políbit nevěstu. Když ta se třeba jen na okamžik vzdálí, všechny přítomné dámy se houfem vrhají, s touhou uplatnit stejné právo, na ženicha.

TURECKO – JMÉNA VE STŘEVÍČKÁCH NEVĚSTY

Nezadané nebo vdavekchtivé kamarádky nevěsty, napíší svá jména do jejích svatebních střevíčků. Po obřadu nebo na konci dne nevěsta střevíčky sundá a jméno té, která je najde rozmazané, je jméno budoucí nevěsty v pořadí.

KARIBSKÉ OSTROVY – VŠICHNI JSOU ZVÁNÍ!

Tady se projevuje příkladná pohostinnost, typická pro ostrovní a tropické země. Nejbližší rodina a přátelé dostanou písemné pozvání, zván je však bez výjimky kdokoli, kdo se ke svatbě, i ke svatební hostině, nachomýtně.

ŘECKÁ SVATBA – CUKROVÉ MANDLE, VĚNCE A ČERVENÉ VÍNO

Bez čeho se tradiční řecká svatba neobejde je kostel, obrovský stůl pro svatebčany, červené víno a svatební věnce z květů citroníku. Po odchodu z kostela dostane každý svatebčan několik mandlí obalených v cukrové polevě vložených do tylového sáčku. Hosté pak poděkují házením rýže – stejně jako u nás je i zde rýže symbolem plodnosti.

ŽIDOVSKÁ SVATBA UPROSTŘED ULICE

Židovská svatba „ketubah“ probíhá podle přísně stanovených zásad, které vycházejí z biblických zákonů. Svatební obřad uprostřed ulice? I to je při této svatbě možné. Svatba se může konat kdekoliv, pravidlem je pouze to, aby novomanželé stáli pod svatebním baldachýnem, kterému se říká „chupa“, a který znázorňuje budoucí domov manželů.

HINDUISTICKÁ SVATBA

Svatba mezi hinduisty není stvrzena podpisem a není hlášena na úřadech. Důkazem o tom, že se dva lidé vzali je jen fotografie a potvrzení svědka. Během obřadu musí otec symbolicky odpustit dceři, že opouští jeho rodný dům a matka pak nevěstu připraví na novou životní etapu. Nevěsta je zahalena v barevném, ozdobeném „sári“. Honosná okrasa nevěsty má příznivě naladit bohy a přimět je, aby od manželství odvrátili všechna neštěstí.

ALBÁNSKÁ SVATBA – NOVOMANŽELÉ SLAVÍ KAŽDÝ ZVLÁŠŤ

V Albánii jsou nejčastějším svatebním darem peníze, a to vůbec ne malé. Největším specifikem albánské svatby je ale to, že svatební oslavu má nevěsta i ženich zvlášť. Ženich pak na pár hodin na manželčinu oslavu dorazí, společně si zatančí, rozřiznou svatební dort a poté se ženich vrací mezi své přátele.

JAK VYPADÁ THAJSKÁ SVATBA?

I zde je svatba velmi drahá záležitost. Ženich musí nevěstiným rodičům darovat sto tisíc nebo ve stejné hodnotě zakoupit pro nevěstu prsten. Svatba se koná v dubnu a mívá až dvě stě hostů. Místo polibku se pak nevěsta ženichovi pokloní a jejich životy spojí bílé vlákno. Na každé hlavě pak tvoří toto vlákno samostatný kruh, čímž symbolizuje spojení životního osudu manželů, ale zároveň zachování jejich vlastní identity.

BULHARSKÁ SVATBA JE VE ZNAMENÍ BARVY ŠTĚSTÍ

V Bulharsku vyniká svatba používáním červené barvy. Najdete ji snad všude. Na šatech nevěsty i svatebčanů, na výzdobě, v pokrmích, v pití. Prostě jde o barvu štěstí, bohatství a plodnosti.

ESKYMÁCKÁ SVATBA

Eskymačky se dříve vdávaly ve věku kolem patnácti až šestnácti let a rozhodně se nedalo mluvit o tradiční svatbě evropského typu. Manželský pár neobdržel od rodičů žádné svatební dary ani hmotnou pomoc. Celý svatební obřad měl u tradičních Eskymáků podobu předstíraného únosu nevěsty jejím budoucím manželem. V posledních letech pronikají do eskymácké kultury křesťanské vlivy, proto i svatby začínají mít pro nás Evropany tradičnější formu.

SRÍ LANKA – SVATBA BEZ POLIBKU

Na Srí-Lance probíhají svatby během celého roku, s výjimkou měsíce dubna. Podle vyprávění se novomanželé před svatbou neznají. Jiní tvrdí, že se znají od zasnub, které bývají několik dní před obřadem. Lidem, kteří jsou určeni k zprostředkování svatby, ze strany nevěsty a ženicha, se říká kapuwa. Kapuwa najde muže až pět žen. Velkolepé oslavy probíhají bez doušku alkoholu. Na první polibek si však novomanželé musí počkat až do večera.

KOREJSKÁ SVATBA

V Koreji čeká na nevěstu důležitý úkol - po obřadu na ni hosté házejí ořechy a švestky a jejím úkolem je pochyťat jich co nejvíce. Čím více jich chytí, tím může čekat větší množství potomků.

EGYPTSKÁ SVATBA VE ZNAMENÍ LUXUSU A ZLATA

Tradiční egyptská svatba je neuvěřitelně honosná. Všechno začíná zdobením nevěsty, které trvá dlouhé hodiny. Zpravidla je na to objednaný kosmetický salon, kde nevěstu pomalují hennou. Během společného tance novomanželů je před nevěstu postavený koš pro svatební dary. Těmi jsou hlavně zlaté prsteny, náramky, řetízky a zlaté hodinky.

SVATBA V INDIÍ SE NEOBEJDE BEZ OHNĚ

Tradiční svatba se neobejde bez ohňové show. Před svatební kaplí hoří svatý oheň zapálený na podložce, svatebčané do plamenů sypou rýži a líjí přepuštěné máslo – oběť bohyni štěstí Lakšmí. Na znamení toho, že patří k sobě, jsou pak ženich s nevěstou ovinuti dlouhou šálou, a musejí udělat sedm kroků kolem svatého ohně.

JAPONSKO A SVATEBČANÉ V KIMONECH

Tradiční japonská svatba se nejenže odehrává v historické svatyni, ale především – svatebčané sem přicházejí v kimonech. Dnes už to samozřejmě není tak masivní jako dříve, kdy byla kimona víceméně povinná. Svatba je překvapivě krátká, zabere patnáct až dvacet minut. Veškeré veselí se pak odehrává v nějaké tradiční restauraci.

„Kapka lásky je více než vodopád zlata“

Friedrich Von Bodenstedt